

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1893/2020
13.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3964/18 од 21.02.2019. године, у седници одржаној 13.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3964/18 од 21.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 22971/16 од 01.11.2017. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћених старосних пензија за период од 01.12.2004. године до 24.01.2017. године плати појединачне износе ближе одређене у том ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости сваког месечног износа до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавеже тужени да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћених старосних пензија за период од 01.03.1999. године до 30.11.2014. године и за период од 10.07.2009. године до 24.01.2017. године плати појединачне месечне износе ближе одређене у том ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког износа до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда за поступање у овој правној ствари. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 247.250,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3964/18 од 21.02.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 22971/16 од 01.11.2017. године у ставовима првом, другом и делу става четвртог изреке, у

односу на трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у преосталом делу става четвртог изреке првостепене пресуде у погледу камате, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на досуђени износ трошкова поступка од 247.250,00 динара, плати законску затезну камату од дана доношења пресуде 01.11.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 43/2019 од 06.11.2019. године, није предложено Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде тог суда Гж 3964/2018 од 21.02.2019. године.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 125/04 и 111/09), на чију примену упућује члан 506. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 17.01.2008. године са захтевом за накнаду штете због неисплаћене пензије у износу од 440.000,00 динара. Поднеском од 31.01.2017. године, тужба је преиначена повећањем захтева за исплату на име накнаде штете, те како је тужбени захтев делимично усвојен побијани део правноснажне пресуде је 2.493.850,00 динара, што је 20.119,80 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (1 евро = 123,95 динара).

Закон о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), који је ступио на снагу 31.05.2014. године, регулише одлучивање о ревизији против правноснажних одлука донетих у другом степену после 31.05.2014. године, независно од времена покретања парничног поступка, само у погледу вредносног цензуса за дозвољеност ревизије који је прописан чланом 23. став 3. овог закона.

Члан 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, прописује да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како је побијани део правноснажне пресуде испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић